

Skatteministeriet

15. maj 2018
J.nr. 2018-2

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 226 - Forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper (Forenkling af regler om inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. og forældelsehåndtering m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 3 af 9. maj 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål 3

Ministeren bedes redegøre for, om restanceinddrivelsesmyndigheden i dag foretager inddrivelseskridt, der kan afbryde forældelse for netop at afbryde forældelse i alle tilfælde, eller om det kun gælder i sager med beløb over en vis størrelse.

Svar

Som udgangspunkt er der ikke i dag behov for at afbryde forældelsen for fordringer, der er under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Baggrunden er den såkaldte forældelsesudskydelseslov, lov nr. 1253 af 17. november 2015. Loven betyder, at forældelsesfristen for fordringer under inddrivelse tidligst regnes fra den 20. november 2018. Indsatsen på inddrivelsesområdet er således fokuseret på selve inddrivelsen og ikke at foretage forældelsesafbrydende skridt, hvilket dog ikke ændrer på, at en række af inddrivelsestiltagene har forældelsesafbrydende virkning, jf. nedenfor.

I dag foregår inddrivelsen af gæld til det offentlige i et paralleldriftssystem. I det nye system for inddrivelse gennemføres bl.a. afdragsordninger og lønindeholdelse, som efter de gældende regler har forældelsesafbrydende virkning. Afdragsordninger og lønindeholdelse gennemføres, hvis skyldnerens samlede gæld er på mindst 100 kr. Hvis skyldnerens samlede gæld er under disse beløbsgrænser, kan restanceinddrivelsesmyndigheden i stedet sende et betalingspåkrav til skyldneren med henblik på frivillig betaling.

I det gamle inddrivelsessystem (dele af Ét Fælles Inddrivelsessystem, EFI, og DebitorMotorInddrivelse, DMI) foretages i dag bl.a. modregninger og udlægsforretninger, som også efter de gældende regler har forældelsesafbrydende virkning. Iværksættelse af modregning kan gennemføres uanset skyldnerens samlede gæld. Ved udlægsforretninger prioriteres skyldnere med de største gældsposter først. Der gælder i princippet ikke en mindstegrænse for, hvor stor en skyldners gæld skal være for at iværksætte en udlægsforretning, men i praksis foretages en konkret vurdering af, hvorvidt skyldnerens samlede gæld står mål med bl.a. omkostningerne til og konsekvenserne af iværksættelse af inddrivelseskridtet.